

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/2100 z dnia 15 grudnia 2020 r. ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym skarżących;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżące w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut twierdząc, że strona pozwana nie otrzymała wniosku o wszczęcie przeglądu z tytułu wygaśnięcia środków zawierającego „wystarczające dowody”, w związku z czym dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, działała z naruszeniem art. 11 ust. 2 i 5 oraz art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽²⁾, a także naruszyła spoczywający na niej przy wszczynaniu procedury przeglądu obowiązek uważnego i bezstronnego przeanalizowania wszystkich istotnych aspektów poszczególnego przypadku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/2100 z dnia 15 grudnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 425, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2021 r. – CCPL i in./Komisja

(Sprawa T-130/21)

(2021/C 148/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Włochy), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Włochy), Coopbox Eastern s.r.o. (Nowe Miasto nad Wagiem, Słowacja) (przedstawiciele: E. Cucchiara i E. Rocchi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- uchylenie nałożonej na skarżące grzywny; lub
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny; a w każdym razie
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Komisji Europejskiej C(2020) 8940 final z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie AT.39563 – Opakowania spożywcze do sprzedaży detalicznej, dotyczącej naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 (Dz.U. 2003, L 1 s. 1).
 - W tym zakresie podniesione zostało, że wartość uwzględniona przez Komisję w celu obliczenia progu 10 %, przewidzianego w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 jest bezsprzecznie błędna, w zakresie w jakim wartość ta obejmuje cały obrót grupy CCPL, pomimo iż Komisja nie wykazała tzw. parental liability spółki dominującej grupy.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu zasad proporcjonalności i równego traktowania przy określaniu wysokości kwoty podstawowej sankcji.
 - W tym zakresie podniesione zostało, że grzywna nałożona na skarżące jest w oczywisty i nieuzasadniony sposób nieproporcjonalna w stosunku do tej nałożonej na inne strony. Mechaniczne zastosowanie progu 10 % do każdego stwierdzonego naruszenia pozostaje w sprzeczności z zasadami proporcjonalności i równego traktowania, a także z zasadami indywidualizacji i stopniowania grzywny.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu przez Komisję Europejską obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 TFUE z uwagi na uwzględnienie wyłącznie części okoliczności dotyczących braku zdolności płatniczej, przedstawionych przez grupę CCPL.
 - W tym zakresie podniesione zostało, że zaskarżona decyzja przyznając, że skarżące znajdują się w poważnym kryzysie, nie uwzględniła tego w wystarczającym stopniu przy stopniowaniu sankcji.

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2021 r. – Telefónica Germany / EUIPO (LOOP)

(Sprawa T-132/21)

(2021/C 148/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Telefónica Germany GmbH & Co. OHG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fottner i M. Müller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego LOOP – zgłoszenie nr 18 008 477

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie R 644/2020-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odrzuca ona zgłoszenie unijnego znaku towarowego nr 18008477;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem oraz postępowania odwoławczego i procedury badania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;